

PERSOONLIKHEIDSKORRELATE VAN POSTTRAUMATIESE STRESVERSTEURING BY POLISIEBEAMPTES

C Sophia Henning

M.A. (Sielkunde); Departement Sielkunde, Randse Afrikaanse Universiteit

Gideon P de Bruin

M.A. (Voorligtingssielkunde); D. Litt. et Phil. (Sielkunde); N.H.O.D.

Senior Lektor; Departement Sielkunde, Randse Afrikaans Universiteit

OPSOMMING

Die doelstelling van die onderhawige studie was om die persoonlikheidskorrelate van posttraumatiese stresversteuring (PTSV) by polisiebeamptes te ondersoek. Hierdie studie is nodig geag aangesien (a) persoonlikheidstrekke 'n belangrike rol speel in 'n individu se kwesbaarheid vir die ontwikkeling van PTSD, en (b) polisiebeamptes as 'n hoë risikogroep vir die ontwikkeling van PTSD beskou word. Die PTSD onderhoudskedeule is gebruik om 120 polisiebeamptes in twee groepe te verdeel, naamlik (1) die wat aan die kriteria vir 'n diagnose van PTSD voldoen ($n = 41$), en (2) die wat nie aan die kriteria voldoen nie ($n = 79$). Die tellings van die twee groepe vir die Comrey Persoonlikheidskale is vervolgens aan 'n diskriminantontleding onderwerp. Die diskriminante funksie het op statisties betekenisvolle wyse tussen die twee groepe onderskei. Die korrelasies tussen die Comrey Persoonlikheidskale en die diskriminante funksie het daarop gedui dat die PTSD groep meer neuroties, introversief, ordelik, wantrouwend en emosioneel sensitiif is.

ABSTRACT

The aim of this study was to investigate the personality correlates of post-traumatic stress disorder (PTSD) among police officers. This study was considered necessary because (a) personality traits play an important role in an individual's vulnerability for the development of PTSD, and (b) police officers are considered a high-risk group for the development of PTSD. The PTSD Interview Schedule was used to divide 120 police officers into two groups, namely (1) those complying with the criteria for a diagnosis of PTSD ($n = 41$), and (2) those not complying with the criteria ($n = 79$). The scores of the two groups for the Comrey Personality Scales were subsequently subjected to a discriminant analysis. The discriminant function significantly distinguished between the two groups. The correlations between the Comrey Personality Scales and the discriminant function revealed that the PTSD group showed greater neuroticism, introversions, orderliness, defensiveness and emotional sensitivity.

PERSOONLIKHEIDSKORRELATE VAN POSTTRAUMATIESE STRESVER- STEURING BY POLISIEBEAMPTES

Posttraumatiese stresversteuring (PTSV) word beskryf as 'n omvattende angsversteuring wat op blootstelling aan 'n buitengewone traumatische ervaring mag volg (Shalev, Peri, Canetti &

Schreiber, 1996:219). Die versteuring word gekenmerk deur terugkerende gedagtes en terugflitse rakende die traumatische ervaring. Persone wat met PTSD gediagnoseer is, rapporteer ook dikwels nagmerries, emosionele afgestompdheid, verminderde responsiwiteit tot die eksterne wêreld en doelbewuste pogings om gedagtes of emosies rakende die traumatische

ervaring te vermy. Verdere simptome is onder meer hiperwaaksaamheid, oordrewe skrikresponse en outonomiese wekking wanneer die individu in aanraking kom met stimuli wat hom of haar aan die traumatische gebeurtenis herinner (Joseph, Williams & Yule, 1997).

Verskeie studies duï daarop dat die lewensbedreigende situasies waaraan polisiebeamptes uit die aard van hulle werksaamhede blootgestel word (en ook die antisipasie van sodanige situasies), hulle as 'n groep kwesbaar maak vir die ontwikkeling van PTSV (Manolias & Hyatt-Williams, 1993:392; Martin, McKean & Veltkamp, 1986:98; Robinson, Sigman & Wilson, 1997:835). Benewens die belewing van situasies waarin hulle eie lewens bedreig word, kom polisiebeamptes ook dikwels in aanraking met brutaliteit en gruweldade wat deur ander mense gepleeg word. Volgens Yehuda, Southwick en Giller (1992:504) se navorsing wat met veteraan-soldate van die Viëtnamoorlog gedoen is, mag blootstelling aan sodanige brutaliteit en gruweldade soms 'n beter voorspeller van PTSV wees as blootstelling aan situasies waarin die individu se lewe self bedreig word.

Dit blyk dat polisiebeamptes in Suid-Afrika kwesbaar is vir blootstelling aan lewensbedreigende situasies en die aanskouing van brutaliteit. Suid-Afrika is 'n land met 'n hoë geweldsmisdaadsyfer. Polisiebeamptes is ook dikwels die teiken van sodanige geweldsmisdade. Hierdie faktore dra daartoe by dat polisiebeamptes moontlik as 'n hoë risiko groep vir die ontwikkeling van PTSV beskou kan word (Nel & Burgers, 1998:17).

Gulle, Tredoux en Foster (1998:129) tref 'n onderskeid tussen inherente stres en organisatoriese stres in die Suid-Afrikaanse Persoonlikheidsdiens. Eergenoemde het op die gevaaarlike aard van polisiewerk betrekking en laasgenoemde het op stres wat deur die streng burokratiese aard van polisie-organisasies veroorsaak word, betrekking.

Ten opsigte van inherent stressore blyk dit dat blootstelling aan skietvoorvalle enstige gevolge vir polisiebeamptes kan inhou. Blau (1994) het in die V.S.A. aangetoon dat tot 80% van polisiebeamptes wat aan skietvoorvalle blootgestel is, die polisiediens daarna verlaat het. Martin, McKean en Veltkamp (1986:99) het aangetoon dat 26% van die polisiebeamptes in hulle studie na afloop van 'n traumatische gebeurtenis (waaronder skietvoorvalle) aan die kriteria vir PTSV voldoen het.

Alhoewel daar reeds baie navorsing oor die aard en etiologie van PTSV gedoen is, is daar min navorsing wat spesifiek op die verwantskap tussen die versteuring en basiese normale persoonlikheidstrekke fokus. Die doel van die onderhavige studie is om verdere lig op hierdie verwantskap te werp. Comrey (1995:2) se taksonomie van agt basiese persoonlikheidstrekke word as verwysingsraamwerk gebruik. Na 'n omvattende program van faktoranalitiese navorsing, het Comrey (1970) agt basiese persoonlikheidstrekke geïdentifiseer. Hierdie persoonlikheidstrekke word deur die Comrey Persoonlikheidskale (Comrey, 1995) gemeet en staan bekend as (1) Vertroue versus Verdediging, (2) Ordelikheid versus Gebrek aan Kompulsiwiteit, (3) Sosiale Konformiteit versus Rebelsheid, (4) Aktiwiteit versus Gebrek aan Energie, (5) Emosionele Stabiliteit versus Neurotisme, (6) Ekstroversie versus Introversie, (7) Emosionele Gehardheid versus Emosionele Sensitiwiteit en (8) Empatie versus Egosentrisme. Hierdie trekke is reeds in verskeie lande en in verskillende tale (waaronder Afrikaans) geïdentifiseer en gerepliseer (De Bruin, Nel & Comrey, 1997:874). Die konstruktgeldigheid van die trekke is ook reeds deur gesamentlike faktorontledings van die Comrey Persoonlikheidskale en ander bekende persoonlikheidsmeetinstrumente, waaronder die Sestien Persoonlikheidsfaktorvraelys (De Bruin, 1998; Noller, Law & Comrey, 1987:780), die Eysenck Persoonlikheidsinventaris (Noller, Law &

Comrey, 1987:780), en die NEO-Persoonlikheidsinventaris (Caprara, Barbaranelli & Comrey, 1995:198; Hahn & Comrey, 1994:364) ondersteun.

Dit is relevant om die verwantskap tussen persoonlikheid en PTSV te ondersoek, aangesien dit blyk dat individuele verskille ten opsigte van persoonlikheid 'n rol kan speel by persone se kwesbaarheid vir die ontwikkeling van PTSV (Joseph, Williams, & Yule, 1997). Hierbenewens is dit ook moontlik dat traumatische ervarings tot veranderings in 'n persoon se persoonlikeidseienskappe kan lei. Enkele studies waarin 'n verband tussen basiese persoonlikheidstrekke en PTSV aangedui is, word vervolgens kortlik bespreek. In die eerste plek blyk verhoogde trekangs (of neurotisme in Comrey se terminologie) 'n positiewe verband met PTSV te hê. In 'n onlangse studie met Hollandse oorlogsveterane van die Tweede Wêreldoorlog, het dit geblyk dat veterane met PTSV, hoër tellings vir trekangs en depressie behaal het as veterane sonder PTSV (Hovens, Falger, Op den Velde, De Groen & Van Duijn, 1994:284). Breslau, Davis, Andreski en Peterson (1991:221) het ook aangetoon dat neurotisme 'n risikofaktor vir die ontwikkeling van PTSV is. Benewens verhoogde neurotisme, blyk dit dat introversie 'n betekenisvolle voorspeller van stressimptome na blootstelling aan 'n stresvolle situasie, by polisiebeamtes is (Carlier, Lamberts & Gersons, 1997:505).

Navorsing wat oor die verband tussen persoonlikheidsversteurings en PTSV gedoen is, kan ook meer ligwerp op die verwantskap tussen persoonlikheidstrekke en PTSV, aangesien dit bekend is dat persoonlikheidsversteurings gekenmerk word deur ekstreme hoë of lae tellings ten opsigte van basiese persoonlikheidstrekke (Comrey, 1995:52). Dit blyk dat die volgende persoonlikheidsversteurings met PTSV kovarieer: (1) grenslynpersoonlikheidsversteuring, (2) obsessief-kompulsieve persoonlikheids-

versteuring, (3) vermydende persoonlikheidsversteuring en (4) paranoïede persoonlikheidsversteuring (Southwick, Yehuda & Giller, 1993:1028). Die een basiese persoonlikheidstrek wat met al vier gemelde persoonlikheidsversteurings geassosieer word, is neurotisme. Hierbenewens word obsessief-kompulsieve persoonlikheidsversteuring gekenmerk deur hoë ordelikheid (of konsensieusheid), vermydende persoonlikheidsversteuring deur hoë introversie, en paranoïede en grenslyn persoonlikheidsversteuring deur uitermatige wantroue in ander mense (Comrey, 1995:52). Die navorsing van Southwick *et al.* (1993) oor die verwantskap van PTSV met persoonlikheidsversteurings, suggereer dus dat die volgende persoonlikheidstrekke met PTSV verband mag hou: neurotisme, ordelikheid, introversie, en wantroue.

Dit is egter moontlik dat van die oorblywende trekke in Comrey se taksonomie, naamlik sosiale konformiteit, aktiwiteit, emosionele gehardheid en empatie ook betekenisvolle korrelate van PTSV kan wees. In hierdie verband is dit veral emosionele gehardheid wat 'n betekenisvolle korrelaat van PTSV kan wees. Comrey (1995:39) wys daarop dat hierdie persoonlikheidstrek baie sterk met tradisionele manlike en vroulike stereotipes korreleer. Individue met hoë tellings vir die Emosionele Gehardheid versus Emosionele Sensitiwiteit skaal van die Comrey Persoonlikheidskale toon onder meer 'n toleransie vir bloed, vulgêre taalgebruik en ongediertes. Hierbenewens huil hierdie individue nie maklik nie en hulle toon ook nie veel belangstelling in romantiese aspekte van die liefde nie (Comrey, 1995:3). Individue met hoë tellings is geneig om hulle emosies te onderdruk en sal volgens Comrey baie huiwerig wees om hulp van ander mense aan te vra. Comrey (1995:39) rapporteer ook dat individue met hoë tellings vir hierdie skaal hulself as imuun teen stres beskou. Dit is klaarblyklik dat manlike polisiebeamtes waarskynlik hoë tellings vir die Emosionele Gehardheid versus Emosionele

Sensitiwiteitskaal behoort te behaal.

Die algemene hipotese wat in die onderhawige studie ondersoek is, is dat polisiebeamptes met PTSV verskil van polisiebeamptes sonder PTSV ten opsigte van die persoonlikheidstrekke in Comrey se taksonomie van persoonlikheidstrekke. Vervolgens word die navorsingsmetode wat in die studie gebruik is uiteengesit.

METODE

Deelnemers

Die deelnemers was 120 Afrikaanssprekende blanke, manlike onderoffisiere wat ten tye van die studie werksaam was in die Pretoria-gebied van die Suid-Afrikaanse Polisiediens. Al die deelnemers was funksionele polisiebeamptes wat aktiewe polisiërfunksies verrig het. Die deelnemers was verteenwoordigend van die volgende onderoffisiersrange: konstabels ($n = 12$), sersante ($n = 78$) en inspekteurs ($n = 30$). Die gemiddelde ouderdom van die deelnemers was 26,58 jaar en die gemiddelde aantal diensjare was 7,87. Die huwelikstatus van die deelnemers was as volg: ongetroud ($n = 39$), getroud ($n = 74$) en geskei ($n = 7$).

Procedure

Die insameling van die data het in 1997 plaasgevind. Toestemming is by stasiekommisarisse of verantwoordelike offisiere verkry om die data in te samel. Slegs persone wat gewillig was om skriftelike toestemming vir deelname aan die studie te gee, is as deelnemers gebruik. Die deelnemers is verseker dat die toetsresultate vertroulik hanteer sou word en dat dit slegs vir navorsingsdoeleindes gebruik sou word. Al die deelnemers is egter uitgenooi om insae te verkry in hulle toetsresultate.

Meetinstrumente

Die eerste instrument was die PTSV onderhoudskedule (Watson, Juba, Manifold, Kucala & Anderson, 1991a:179). Hierdie instrument is gebruik om die deelnemers aan een van twee groepe toe te wys, naamlik 'n groep wat aan die kriteria van PTSV voldoen ($n = 41$) en 'n groep wat nie daaraan voldoen nie ($n = 79$). Die PTSV onderhoudskedule is gebaseer op die DSM-III-R kriteria vir PTSV.

Die PTSV onderhoudskedule bestaan uit (a) 'n afdeling waarin daar bepaal word of 'n individu aan een of meer traumatische situasies blootgestel is of nie en (b) 17 items wat betrekking het op PTSV simptome soos beskryf in die DSM-III-R. Vir elkeen van hierdie 17 items moet die respondent op 'n sewe-punt skaal aandui hoe dikwels hy of sy die betrokke simptoom ervaar of nie. 'n Faktorontleding van die simptome wat deur die PTSV onderhoudskedule geassesseer word, het vyf faktor opgelewer, naamlik: (1) Indringende gedagtes en hulle gevolge, (2) verhoogde wekking, (3) verarmde interpersoonlike verhoudings, (4) skuldgevoelens en nagmerries, en (5) geheue en konsentrasie (Watson, Kucala, Juba, Manifold & Anderson, 1991b:212).

Die interne konsekwentheid betroubaarheid van die PTSV onderhoudskedule vir die onderhawige deelnemers kan as hoogs bevredigend beskou word ($\alpha = 0,91$). Watson **et al.** (1991a:185) rapporteer 'n toets-hertoets betrouwbaarheids-koëffisiënt van 0,95 vir die totaal telling van die PTSV onderhoudskedule. Hieruit blyk dit dat betroubare tellings aan die hand van die PTSV onderhoudskedule verkry kan word. Ten opsigte van die samevallende geldigheid van die PTSV onderhoudskedule, toon dit korrelasies van tussen 0,79 en 0,94 met die Mississippi Scale for Combat-related PTSD (Keane, Caddell & Taylor, 1988:88), die Minnesota Multiphasic Personality Inventory PTSD Skala (Keane, Malloy & Fairbank,

1984:888), en Robins en Helzer (1985) se Diagnostic Interview Schedule PTSD module (Watson, Plemel, DeMotts, Howard, Tuorila, Moog, Thomas & Anderson, 1994:80). Hierdie korrelasies ondersteun die geldigheid van die PTSV onderhoudskedule.

Die Comrey Persoonlikheidskale (Comrey, 1995) is gebruik om metings van die polisiebeamptes ten opsigte van agt persoonlikheidstrekke te verkry. Benewens die agt persoonlikheidskale, het die Comrey Persoonlikheidskale ook 'n responsydigheidskaal en 'n geldigheidskaal. Vervolgens word 'n kort beskrywing van elkeen van die agt persoonlikheidskale gegee.

Vertroue versus Verdediging: Individue wat 'n hoë telling vir hierdie skaal behaal, beskou ander mense as vertrouenswaardig. Lae tellings dui op wantroue en die verwagting dat mense geneig is om misbruik te maak van ander mense.

Ordelikheid versus Gebrek aan Kompulsiwiteit: Hoë tellings dui op hardwerkendheid, pligsgetroouheid, georganiseerdheid, netheid en stiptelikheid. Lae tellings dui op onverantwoordelikheid, sorgeloosheid, onnetheid en 'n onvermoë om stiptelik te wees.

Sosiale Konformiteit versus Rebelsheid: Hoë tellings dui op samewerking met persone in ouoriteitsposisies en aanvaarding van gesag. Lae tellings dui op weerstand teen die sosiale sisteem en 'n vyandige houding teenoor gesag.

Aktiwiteit versus Gebrek aan Energie: Persone met hoë tellings kan vir lang periodes werk, beskik oor stamina en is ambisieus. Persone met lae tellings beskik oor lae energievlekke en vind dit moeilik om alledaagse probleme die hoof te sien.

Emosionele stabiliteit versus Neurotisme: Hoë tellings dui op emosionele stabiliteit. Lae tellings dui op 'n geneigdheid tot angstigheid, depressie, skuldgevoelens en gemoedskommelings.

Ekstroversie versus Introversie: Hoë tellings dui op 'n voorkeur vir sosiale interaksie. Lae tellings dui op ongemak in die teenwoordigheid van

vreemdelinge en sosiale onttrekking.

Emosionele gehardheid versus Sensitiwiteit: Hoë tellings dui op eienskappe wat met die tradisionele manlike stereoptipe geassosieer word. **Empatie versus Egosentrisme:** Hoë tellings dui op simpatieke houdings jeens ander persone, behulpsaamheid en onselfsugtigheid. Lae tellings dui op onbesorgdheid oor die welstand van ander persone.

'n Afrikaanse vertaling van die Comrey Persoonlikheidskale is in die onderhawige studie gebruik (de Bruin, 1998). Die betroubaarheid van die Comrey Persoonlikheidskale kan as bevredigend beskou word. De Bruin (1998:91) rapporteer die volgende interne konsekwentheid betroubaarheidskoëffisiënte vir Afrikaanssprekendes: Vertroue versus Verdediging, 0,71; Ordelikheid versus Gebrek aan Kompulsiwiteit, 0,82; Sosiale Konformiteit versus Rebelsheid, 0,66; Aktiwiteit versus Gebrek aan Energie, 0,82; Emosionele Stabiliteit versus Neurotisme, 0,83; Ekstroversie versus Introversie, 0,92; Gehardheid versus Sensitiwiteit, 0,82; en Empatie versus Egosentrisme, 0,89. Die geldigheid van die Comrey Persoonlikheidskale is reeds kortliks in die voorafgaande paragrawe bespreek.

RESULTATE EN BESPREKING

Op grond van die respondent se response vir die PTSV onderhoudskedule is hulle in twee groepe verdeel, naamlik (a) 'n groep wat aan die kriteria vir PTSV voldoen ($n = 41$) en (b) 'n groep wat nie aan die kriteria voldoen nie ($n = 79$). As daar in ag geneem word dat die voorkoms van PTSV in die algemene populasie tussen 1 en 2,6% is (Helzer, Robins & McEvoy, 1987:1632), blyk dit dus dat 'n betekenisvolle hoeveelheid van die polisiebeamptes in die onderhawige studie (34%) aan die kriteria voldoen het. Hierdie hoë syfer kan moontlik aan die buitegewoon stresvolle aard van polisiëringstake toegeskryf word. Dit is egter ook moontlik dat 'n aantal polisiebeamptes juis

vrywilliglik aan die studie deelgeneem het omdat hulle vermoed het dat hulle wel aan die kriteria sou voldoen.

'n Direkte diskriminantontleding is vervolgens uitgevoer ten einde vas te stel of die PTSV-groep en die nie-PTSV-groep in 'n meer veranderlike konteks ten opsigte van die Comrey Persoonlikheidsskale verskil. Die gemiddeldes en standaardafwykings van die twee groepe vir die afsonderlike Comrey Persoonlikheidsskale verskyn in Tabel 1.

Aangesien daar slegs twee groepe by die ontleding

ingesluit is, kon slegs een kanoniese diskriminante funksie aan die hand van die Comrey Persoonlikheidsskale gevorm word. Hierdie kanoniese diskriminante funksie slaag daarin om op 'n statisties beduidende wyse tussen die twee groepe te onderskei ($\Delta = 0,77$; $\chi^2 = 30,06$; g.v. = 10; $p = 0,001$). Die waargenome kanoniese korrelasie van 0,48 dui daarop dat 23% van die tussengroepvariansie aan die hand van die diskriminante funksie verklaar kan word. Hieruit blyk dit dat die diskriminante funksie op 'n statisties betekenisvolle en prakties betekenisvolle wyse tussen die twee groepe onderskei.

Tabel 1: Gemiddeldes en standaardafwykings vir die Comrey Persoonlikheidsskale

	PTSV-groep		Nie-PTSV-groep		<i>f</i> ^a	<i>t_{obs}</i>	<i>p</i>
	M	s.a.	M	s.a.			
T	76,66	15,49	82,32	9,55	-2,47	0,22	0,015
O	103,51	10,60	97,92	10,87	2,69	0,24	0,008
C	11,05	11,65	98,04	12,49	0,86	0,08	0,394
A	103,37	14,82	105,32	13,59	-0,72	0,07	0,471
S	96,93	15,92	103,84	13,14	-2,54	0,23	0,012
E	85,30	18,51	96,23	22,57	-2,67	0,24	0,009
M	87,71	12,79	92,46	13,13	-1,90	0,17	0,061
P	103,78	16,28	101,24	13,15	0,92	0,08	0,358
R	55,07	9,22	54,89	9,66	0,10	0,01	0,919
V	17,44	4,97	19,63	5,56	-2,12	0,19	0,036

Notas: ^a g.v. = 118. Die PTSV-groep bestaan uit 41 persone en die Nie-PTSV groep uit 79 persone.

T = Vertrouue versus Verdediging, O = Ordelikheid versus Gebrek aan Kompulsiviteit, C = Sosiale Konformiteit versus Rebelsheid, A = Aktiwiteit versus Gebrek aan Energie, S = Emosionele Stabiliteit versus Neurotisme, E = Ekstroversie versus Introversie, M = Emosionele Gehardheid versus Sensitiwiteit, P = Empatie versus Egosentrisme, R = Responsydigheid, V = Geldigheidskaal.

Ten einde die aard van die diskriminante funksie te begryp, word die gestandaardiseerde kanoniese diskriminante funksie-koëffisiënte en die korrelasies tussen die Comrey Persoonlikheideskale en die diskriminante funksie in Tabel 2 gelys. Die gestandaardiseerde kanoniese diskriminante funksie koëffisiënte verteenwoordig die gestandaardiseerde gewigte wat aan die Comrey Persoonlikheideskale toegeken is vir die berekening van die diskriminante funksie-tellings. Ten einde te begryp wat die aard van die verskille tussen die twee groepe is, is dit egter meer nuttig om die korrelasies tussen die Comrey Persoonlikheideskale en die diskriminante funksie te inspekteer. Hieruit blyk dit dat die belangrikste veranderlikes (in dalende rangorde) wat tot die onderskeid tussen die twee groepe bygedra het, die volgende was: Ordelikheid versus Gebrek aan Kompulsiwiteit ($r = -0,45$), Ekstroversie versus Introversie ($r = 0,45$), Emosionele Stabiliteit versus Neurotisme ($r =$

Persoonlikheideskale, naamlik Sosiale Konformiteit versus Rebelsheid, Aktiwiteit versus Gebrek aan Energie, Empatie versus Egosentrisme en die responssydigheid-skaal het nie betekenisvolle bydraes tot die onderskeid van die twee groepe gelewer nie.

Hierdie resultate is in ooreenstemming met vorige studies wat op 'n verwantskap tussen PTSV en neurotisme en introversie dui. Die resultate ondersteun ook die afleidings wat op grond van die verwantskap tussen PTSV met persoonlikheidsversteurings gemaak is, naamlik dat PTSV verband hou met neurotisme, ordelikheid, introversie en wantroue.

Die waargenome verskille tussen die twee groepe duï op 'n betekenisvolle verband tussen PTSV en persoonlikheidstrekke by polisiebeamptes. Daar dien egter op gelet te word dat 'n groot hoeveelheid

Tabel 2: Gestandaardiseerde kanoniese diskriminante funksie koëffisiënte en korrelasies tussen die Comrey Persoonlikheideskale en die diskriminante funksie

CPS-skale	Diskriminante funksie koëffisiënte	Korrelasies met diskriminante funksie
T	0,48	0,41
O	-0,45	-0,45
C	-0,24	-0,14
A	-0,18	0,12
S	0,40	0,42
E	0,31	0,45
M	0,27	0,32
P	-0,05	-0,15
V	0,53	0,35
R	-0,15	-0,02

0,42), Vertroue versus Verdediging ($r = 0,41$), die Geldigheidskaal ($r = 0,35$) en Gehardheid versus Sensitiwiteit ($r = 0,35$).

Dit blyk dus dat polisiebeamptes wat aan die kriteria vir 'n diagnose van PTSV voldoen, (a) meer ordelik en kompulsief is, (b) meer introversief is, (c) meer neuroties is, (d) meer wantrouwend is, (e) meer ongeldige profiele lewer en (f) meer emosioneel sensitiief is. Die oorblywende Comrey

variansie in PTSV (67%) in die onderhawige studie nie deur persoonlikheidstrekke verklaar kon word nie. Hierdie variansie kan moontlik deur faktore soos diensjare, sosiale ondersteuning, aard van die stressore waaraan die polisiebeampte blootgestel is, finansiële status, metingsfoute en ander nie-beheerbare foute verklaar word. Die huidige studie werp ook nie lig op die vraag of daar 'n kousale verwantskap tussen PTSV en persoonlikheidstrekke is nie. Dit mag moeilik wees om 'n klinklare

antwoord op hierdie vraag te verkry, aangesien die vraag sigself nie tot eksperimentele manipulering verleen nie.

Toekomstige studies van 'n longitudinale aard mag help om verdere lig op die kousale verwantskap tussen persoonlikheidstrekke en PTSV te werp. In hierdie verband is 'n moontlike navorsingsontwerp om 'n hele innname nuwe polisiebeamptes ten opsigte van persoonlikheidstrekke met 'n instrument soos die Comrey Persoonlikheidskale te assesseer. Na 'n bepaalde tydsverloop (byvoorbeeld vyf jaar en dalk weer op 10 jaar) kan die verwantskap tussen die beamptes se aanvanklike tellings vir die persoonlikheidstrekke en PTSV-status net soos in die onderhawige studie aan die hand van 'n diskriminantontleding ondersoek word. 'n Belangrike voorvereiste vir so 'n studie is dat die aanvanklike persoonlikheidsmetings nie as 'n keuringsinstrument gebruik moet word nie, aangesien die keuring tot 'n inperking van die variansie kan lei. Sodanige inperking van die variansie kan tot gevolg hê dat die verwantskap tussen persoonlikheidstrekke en PTSV swakker voorkom as wat werklik die geval is. 'n Verdere belangrike navorsingsterrein wat in die toekoms ontgin kan word is die identifisering van faktore wat die weerbaarheid van polisiebeamptes (en ander persone wat dikwels aan intense stressore blootgestel word) teen die ontwikkeling van PTSV verhoog. In hierdie verband mag sosiale veranderlikes (byvoorbeeld sosiale ondersteuning en sosio-ekonomiese status), sowel as sielkundige veranderlikes (byvoorbeeld 'n positiewe selfkonsep, optimisme en selfdoeltreffendheidsverwagtings) belangrike rolle speel.

VERWYSINGS

Blau, TH 1994: Psychological services for law enforcement. New York: Wiley.

Breslau, N; Davis, GC; Andreski, P & Peterson, E 1991: Traumatic events and posttraumatic stress

disorder in an urban population of young adults. *Archives of General Psychiatry*, 48:216-222.

Caprara, GV; Barbaranelli, C & Comrey, AL 1995: Factor analysis of the NEO-PI Inventory and the Comrey Personality Scales in an Italian sample. *Personality and Individual Differences*, 18:193-200.

Carlier, IVE; Lamberts, RD & Gersons, BPR 1997: Risk factors for posttraumatic stress symptomatology in police officers: A prospective analysis. *Journal of Nervous and Mental Disease*, 185:498-506.

Comrey, AL 1970: Manual of the Comrey Personality Scales. San Diego, CA: Edits.

Comrey, AL 1995: Manual and Handbook of Interpretations for the Comrey Personality Scales. San Diego, CA: Edits.

De Bruin, GP 1998: Die psigometriese eienskappe van die Comrey Personality Scales vir Afrikaanssprekendes [The psychometric properties of the Comrey Personality Scales for Afrikaans speakers]. Ongepubliseerde D.Litt. et Phil.-proefskrif. Johannesburg: Randse Afrikaanse Universiteit.

De Bruin, GP; Nel, ZJ & Comrey, AL 1997: Factor analysis of an Afrikaans translation of the Comrey Personality Scales. *Psychological Reports*, 81:867-876.

Gulle, G; Tredoux, C & Foster, D 1998: Inherent and organisational stress in the SAPS: an empirical survey in the Western Cape. *South African Journal of Psychology*, 28:129-134.

Hahn, R & Comrey, AL 1994: Factor analysis of the NEO-PI and the Comrey Personality Scales. *Psychological Reports*, 75:355-365.

- Helzer, JE; Robins, LN & McEvoy, L 1987: Posttraumatic stress disorder in the general population: Findings from the Epidemiologic Catchment Area survey. **New England Journal of Medicine**, 317:1630-1634.
- Hovens, JE; Falger, PRJ; Op den Velde, W; De Groen, JHM & Van Duijn, H 1994: Posttraumatic stress disorder in male and female Dutch resistance veterans of World War II in relation to trait anxiety and depression. **Psychological Reports**, 74:275-285.
- Joseph, S; Williams, R & Yule, W 1997: Understanding post-traumatic stress: A psychosocial perspective on PTSD and treatment. Chichester: Wiley.
- Keane, TM; Caddell, JM & Taylor, KL 1988: Mississippi Scale for Combat-related Post-traumatic Stress Disorder: Three studies on reliability and validity. **Journal of Consulting and Clinical Psychology**, 56:85-90.
- Keane, TM; Malloy, PC & Fairbank, JA 1984: Empirical development of an MMPI subscale for the assessment of combat-related post-traumatic stress disorder. **Journal of Consulting and Clinical Psychology**, 52:888-891.
- Manolias, MB & Hyatt-Williams, A 1993: Effects of postshooting experiences on police authorized firearms officers in the United Kingdom. (In: JP Wilson & B Raphael eds. International handbook of traumatic stress syndromes. New York: Plenum.)
- Martin, CA; McKean, HE & Veltkamp, LJ 1986: Posttraumatic stress disorder in police and working with victims: A pilot study. **Journal of Police Science and Administration**, 14:98-101.
- Nel, J & Burgers, T 1998: Stress and trauma in the work environment: The South African Police Service. **Unisa Psychologia**, 25:17-25.
- Noller, P; Law, H & Comrey, AL 1987: Cattell, Comrey and Eysenck personality factors compared: More evidence for the five robust factors? **Journal of Personality and Social Psychology**, 53:775-782.
- Robins, LN & Helzer, JE 1985: Diagnostic Interview Schedule (DIS), Version IIIA. St. Louis, MO: Washington University School of Medicine, Department of Psychiatry.
- Robinson, HM, Sigman, MR & Wilson, JP 1997: Duty-related stressors and PTSD symptoms in suburban police officers. **Psychological Reports**, 81:835-845.
- Shalev, AY; Peri, T; Canetti, MA & Schreiber, S 1996: Predictors of PTSD in injured trauma survivors: A prospective study. **American Journal of Psychiatry**, 153:219-225.
- Southwick, SM; Yehuda, R & Giller, EL 1993: Personality disorders in treatment seeking combat veterans with posttraumatic stress disorder. **American Journal of Psychiatry**, 150:1020-1030.
- Watson, CG; Juba, MP; Manifold, V; Kucala, T & Anderson, PED 1991a: The PTSD Interview: rationale, description, reliability, and concurrent validity of a DSM-III based technique. **Journal of Clinical Psychology**, 47:179-188.
- Watson, CG; Kucala, T; Juba, MP; Manifold, V & Anderson, PED 1991b: A factor analysis of the DSM-III post traumatic stress disorder criteria. **Journal of Clinical Psychology**, 47:205-214.
- Watson, CG; Plemel, D; DeMotts, J; Howard, MT; Tuorila, J; Moog, R; Thomas, D & Anderson, D 1994: A comparison of four PTSD measures' convergent validities in Vietnam veterans. **Journal of Traumatic Stress**, 7:75-82.

Yehuda, R; Southwick, SM & Giller, EL 1992:
Exposure to atrocities and severity of chronic
posttraumatic stress disorder in Vietnam combat
veterans. **American Journal of Psychiatry**,
148:499-504.